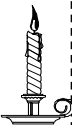
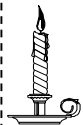

בס"ד ד' טבת ה'תשפ"ה
 הדלקת נרות - 16:30
 צאת השבת - 17:22
 רבנו תם - 17:52
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ - עלון מס' 1237
 @ מכריזין תענית **עשרה בטבת** שיחול ביום שישי.
סיום הצום בצאת הכוכבים בשעה 17:08. יה"ר שיהפוך
 הקב"ה צום זה לששון ולשמחה ולמים טובים, אכ"ר.
 @ יום שני "ברכת הלבנה" משעה 17:33.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטי"דין: "ויחי דב"ר"
 (יחזקאל לז)

מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמודי השכלתי

פרשת ויגש

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30

מעיני הפרשה:

- ← נאורו הגדול של יהודה, בו הוא מבקש לשחרר את בנימין.
- ← "אני יוסף" - יוסף מתוודע אל אחיו והזמין את כל המשפחה למצרים.
- ← "עוד יוסף חי" - יעקב מסכים לרדת מצרימה לראות את בנו.
- ← בדרך למצרים, רשימת שבעים הנפש הבאים מצרימה.
- ← הפגישה המרגשת בין יעקב ליוסף.
- ← יוסף מציג את אביו ומשפחתו לפני פרעה ומושיב אותם בארץ גושן.
- ← תקותיו של יוסף במצרים בשנות הרעב.
- ← "ואשימה עיני עליך..."
- ← "ועיני עליו" 256 בנימטריא = רון (שמחה). אומר יוסף, ואשימה עיני עליו, כשאראה את בנימין, אשמה.
- ← "אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אותי מצרימה" "אשר מכרתם אותי" - ראשי תיבות: **אמא**. בזמן המכירה, יוסף היה ללא אימו רחל (ל"ה, י"ט) "ותקמת, רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם" לאחר מכירתו, הרחיקו אותו האחים גם מאביו.
- ← "ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני..."
- תיבת "ויגש" נוטריקון ומשבת יהודה גאולה שלמה. תיבות "אלו יהודה" גמטריא עז. והנה ידוע מה דאיתא במדרש (שיר השירים רבה א. כג) אין עוז אלא תורה. וכדכתיב: "ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום" (תהלים כט. יא). עיני שם. ובה לרמז שבזכות התורה זוכים לגאולה.

ר"ב עוד יוסף בני חי"

מפרש רש"י **רב** = של הרבה שמחה וחדוה כיון שעוד יוסף בני חי, והדעת זקנים מפרש הלשון **רב** שכשהיו מספרים לו גדולת יוסף, אמר להם **רב** אין עוד צורך לספר עליו, העיקר שהוא חי.
 "ואתה צויתה זאת עשיו קחו לכם מארץ מצרים..."
 מדוע הוצרך פרעה לצוות את יוסף?
 רמב"ן: פרעה הכיר את מוסריותו של יוסף, כמו גם את זהירותו בממון המלך, וידע שהוא לא יוציא מאומה עבור אחיו או אביו, ועל כן אמר לו בציווי 'זאת עשיו קחו לכם מארץ מצרים', כדי שישלח לו עגלות ותבואה ויבקש ממנו שיבוא למצרים.
 "ויגש אליו יהודה ויאמר... כי כמין כפרעה..."
 "ויגש" אותיות גוי שבת אתה מבחינתי כמו פרעה מרמז יהודה ליוסף. ועוד "ויגש" אותיות "שגוי" הוא המהלך שלך...
 "ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך"
 משהוגד לפרעה שכאשר בא יעקב היה הנילוס עולה לרגליו, שמח פרעה מאד וחשב שכל זמן שיעקב חי, יעלה הנילוס לרגליו לעולם וישקה את פני האדמה. כשנפגשו ראה פרעה את יעקב שהוא דל וכחוש וחשב שודאי הוא מופלג בזקנה ומותו קרוב מאד, ולא הבין במה שמחו המצרים, שהרי במותו הקרוב יחזור הנילוס למקומו ולכן שאל אותו 'כמה ימי שני חיך'.
 "ויפיר על ציאי"
 וברש"י על שני מקדשות. כשם שהצואר הוא הממוצע בין הראש להגוף כך גם ביהמ"ק הוא הממוצע בין העולם העליון לעולם הזה.
 (אבני נזר)

פִּנְת הַיָּמִים וְהַפְתָּגִים

פְּתוּתֵי בְּיָצִים = דְּבָרִים שְׂאִינָם מְסֻדְרִים, אֶלָּא מְבַלְבְּלִים. פְּתוּתִים = פְּתִיתִים.
דוגמה: בספרו של הנהג העברין אין שְׂמֵץ שֶׁל אֶמֶת, וְכָל דְּבָרָיו אֵינָם אֶלָּא פְּתוּתֵי בְּיָצִים.
מקור: פְּתוּתֵי בְּיָצִים הֵיוּ שֶׁם [תְּלֻמוּד רִישׁוֹלְמִי, סִנְהֶדְרִין, דָּף ל, עֲמוּד ב]. (ניבונכו)

"קול נון וקול אנה, קול חתן וקול כלה" מזל טוב ואיחולים לבניים

המרא דאתרא הרב דוד אביחי'ר ורעייתו והרב יצחק בן נאם ורעייתו לנישואי יצחק-אכה"נ נ"י עם יהודית מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. "עניי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

צום עשרה בטבת שחל ביום שישי

צום עשרה בטבת יחול השנה ביום שישי.

בהלכות תעניות, פרק ה' כותב הרמב"ם: "צום שחל להיות בערב שבת, מתענים בערב שבת".

הבית-יוסף על הטור בסימן תק"י כותב: עשרה בטבת הוא משונה משאר תעניות. שאפילו אם היה חל בשבת לא היו יכולים לדחות ליום אחר, מפני שנאמר בו: **בעצם היום הזה**. כמו ביום הכיפורים. (בפועל, עשרה בטבת אינו חל אף פעם בשבת). מכל הצומות, היחיד שיתכן שיחול ביום שישי הוא צום עשרה בטבת.

הלכה למעשה:

- א. תחילת הצום, יום שישי בשעה 05:39 זמן עלות השחר.
- ב. שחרית כמו בכל צום, בתפילת שמונה עשרה מוסיפים "עננו". קוראים בתורה "ויחל", סליחות לפי המנהגים.
- ג. גם במנחה קוראים בתורה. אם מתפללים מנחה קטנה, משעה 14:49 והלאה, הכהנים עולים לדוכן.
- ד. מתפללים קבלת שבת וערבית, כרגיל, ו"שוברים" את הצום בקידוש של ליל שבת.

הלכות הצום:

- א. ביום עשרה בטבת סמך נבוכדנצר הרשע מלך בבל על ירושלים, והביאה במצור ובמצוק.
- ב. הכל חייבים להתענות בארבע הצומות הללו, ואסור לפרוץ גדר. ואפילו תלמידי חכמים שתורתם אומנותם, והתענית מפריעה להם בעסק התורה, או מלמדי תינוקות שהתענית מפריעה להם בלימוד הילדים, חייבים להתענות בארבע תעניות אלו (וכן בתענית אסתר). ואין צריך לומר שאף פועלים או פקידים חייבים להתענות.
- ג. חיוב התעניות בשבעה עשר בתמוז, ובצום גדליה, ובעשרה בטבת, הוא מעלות השחר של יום התענית (דהיינו שעה וחמישית השעה בשעות זמניות קודם זריחת השמש) עד צאת הכוכבים (דהיינו 13.5 דקות לפי שעות זמניות אחר שקיעת השמש).
- ד. אף על פי שאין חיוב התענית אלא מעלות השחר (בכל הצומות חוץ מתשעה באב), מכל מקום אם ישן בלילה, וקם משנתו באמצע הלילה, אסור לו לאכול ולשתות אפילו קודם עלות השחר, שהרי הפסיק והסיח דעתו מן האכילה והשתיה. ואם התנה קודם שהלך לישון שכוונתו לקום לאכול או לשתות קודם עלות שחר, רשאי לאכול או לשתות עד עלות השחר. והאשכנזים מקילים לענין שתיית מים, שאף אם ישן שנת קבע, ולא עשה תנאי קודם שהלך לישון, רשאי לשתות קודם שעלה עמוד השחר, ובלבד שרגיל לקום בלילות לשתות מים לצמא.
- ה. כל הצומות הללו חוץ מתשעה באב, מותרים ברחיצה וסיכה ובנעילת הסנדל ובתשיש המיטה. ומותר מן הדין לרחוץ כל גופו במים חמים בתענית ציבור. והמחמיר שלא לרחוץ כל גופו במים חמים בתענית ציבור תבוא עליו ברכה. ויש מהאשכנזים שמחמירים שלא לרחוץ כל הגוף במים חמים בתענית ציבור.
- ו. ראוי להחמיר שלא לשטוף את הפה במים ביום תענית ציבור בבוקר בקומו משנתו. ומכל מקום מי שרגיל בכך, והדבר קשה לו ביותר שלא לשטוף את פיו בבוקר, יכול להקל בזה, ובלבד שיהיה שלא יכניס לפיו יותר מיעור רביעית בבת אחת, ויזהר שלא יבלע מל המים, אלא יפלוט מיד הכל.
- ז. וכיוצא בזה יש להקל למי שרגיל לנקות לשונות במשחת שיניים בכל בוקר והדבר קשה לו ביותר שלא לעשות כן ביום תענית ציבור, וכן למי שיש לו ריח הפה אם אינו מנקה שיניו במשחת שיניים, שרשאי להקל לנקות שיניו בתענית ציבור.

מכל מלמד השכלתי עשרה בטבת, אפילו בשבת!

כתב האבודרהם: אם צום עשרה בטבת היה חל בשבת קודש, היה צריך לצום בשבת, כי כתוב: "בן אדם כתוב לך את שם היום את עצם היום הזה סמך מלך בבל אל ירושלים..."

בניגוד לכל שאר הצומות (פרט ליום הכיפורים) ואפילו תשעה באב, שאין לצום, אם חל ביום שבת קודש. לכאורה, בעשרה בטבת לא אירע שום דבר. העיר ממשיכה להתקיים עוד שלוש שנים. תחילת המצור איננה תאריך משמעותי, עד כדי כך שהנביא צריך לומר: כתוב לך את שם היום, את עצם היום הזה. לא היה חורבן, לא נבקעו החומות. לכאורה לא קרה דבר. אבל, בעצם היום הזה, התברר, שגורלה של ירושלים עתיד להיות בסכנה. יום זה היה ראשית הצרות והגלות הארוכה, שבאו על עם ישראל.

"ויגש אליו יהודה" - האריה מתגושש עם השור כוחם של יהודה ויוסף ומי בראש

יוסף, כפי שמופיע לעניינו בפרשיות האחרונות, הוא בעל היכולת לתיקון עולם, הוא המסוגל לקחת את הרעיונות העליונים של התורה וליישם אותם בתוך המציאות הגשמית. יוסף מגלם בהופעתו את ההצלחה, "ויהי איש מצליח", "ואשר הוא עושה ה' מצליח". הוא מייצג את עולם הרגש, שהרי בכדי להופיע במציאות יש צורך בחיוניות והתרגשות, יש צורך ביופי הודר, "בכור שורו הדר לו". לעומת זאת יהודה מייצג את התורה, את הנאמנות המוחלטת לדבר ה', את מסירות הנפש העצומה לתורה וללימודה. וכפי שראינו במעשה יהודה ותמר הוא גם בעל היכולת לוותר על כבודו ומעמדו כדי לעשות את רצון ה'. והדברים אמנם לא באים לו בקלות אבל הוא ממשך להתאמץ ולהתייגע כדי לומר את דברי התורה. ולכן גם יהודה הוא זה שנשלח להקים את בתי המדרש בארץ גושן, "ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורות לפניו גושנה".

"ולאביי שלח כזאת..." - סגולה לפרנסה

ידוע מדברי רבנו הארי ז"ל, שישנם ג' שמות הפרנסה, (וראוי ונכון להתכוון בשמות אלו כאשר מבקשים על הפרנסה), ואלו הם:

- א. פא"י - ראשי תיבות: "פּוּתַח אֶת יַדְךָ".
- ב. חת"ך - שמקורו מסופי התיבות של אותו פסוק: "פּוּתַח אֶת יַדְךָ".
- ג. סא"ל - שמקורו משם חת"ך בחילוף אותיות (א"ת, ב"ש, ג"ר וכן הלאה).

ועל-כך אומר הרה"ק המקובל האלקי ר' צבי הירש מוידוטישוב ז"ע: שינוי במשנה (ראש השנה טז'): "בפסח נידונים על התבואה" (התבואה מסמלת את הפרנסה) ולכן נרמזו בשם החג, פסח, ג' שמות הפרנסה: פא"י, סא"ל, חת"ך.

"יעקב" בגימטריה הוא פא"י סא"ל, (182).

ואם כך, חסר לו עוד שם אחד של הפרנסה - חת"ך. והיות והיתה שנת רעב, לכן - "ולאביי שלח כזאת..." יוסף שלח לאביו "כזאת", בגימטריה חת"ך (428), כדי להשלים ליעקב אביו את כל שלושת שמות הפרנסה.

הוצאת שם רע

סיפר הרב משה צורן בשם הרה"ג יצחק זילברשטיין שליט"א מעשה מדהים שהגיע לפתחו, אותו מספר רב קהילה: בקהילה שלנו בארה"ב, ישנה משפחה חשובה ומיוחדת אשר כולה תורה וחסד. אב המשפחה מכהן כר"מ באחת הישיבות, והאם מחנכת דגולה וידועה, שבנוסף, הם הקימו יחד גמ"ח ומעשי חסד רבים אף מחוץ לארה"ב. גם הילדים במשפחה זכו כולם לצמוח כבני תורה, צדיקים ויראי ה', אשר כל רואיהם שיבחוּם כי הם זרע בירך ה'.

אחד הבנים הלומד בישיבה גדולה ומפורסמת בארה"ב, היה הבולט בהצלחתו. הוא ישב ולמד בהתמדה רבה ובהתלהבות עצומה, כשכל חבריו ורבינו שיבחוהו ללא הרף על מידותיו המיוחדות, על הארת פניו לכל אדם, ושמירת פיו ולשונו מכל משמר, והכל מתוך ענווה ובריחה מהכבוד. אך למרבה הצער, מספר בחורים מהשיעור שלו בישיבה קינאו בו מאוד וכאב להם בראותו בחור טוב ומוצלח, על כן החליטו להוציא עליו שם רע, ולהראות לכולם שאינו טוב כמו שכולם חושבים. הם החלו לספר לכל בחור בישיבה על מעשה רע שעשה אותו בחור, וכי הינו מעמיד פנים כבחור טוב, אך הינו נוכל גדול. "אני וכל רבני הישיבה", מספר רב קהילה, "ידענו כי מדובר בעלילת שקר אשר לא הייתה ולא נבראה, בעוד הבחור שומע את הדיבורים כנגדו ושותק. הוא המשיך ללמוד בשמחה עצומה, למרות שהמשיכו לבזותו ולהשפילו. הנושא הלך וגעש, ולרבנים לא הייתה ברירה והם קראו להורי הבחור ואמרו להם כי הם נאלצים להוציא את הבחור מהישיבה לתקופה, עד שתדעך האש בישיבה. ההורים זעמו על ההחלטה, כיוון שידעו כי בנם מעולם לא פגע באיש. ההנהלה קראה לבחור ושאלה אותו האם עשה את אותו המעשה. "אומר רק משפט אחד", אמר בהרכנת ראש, "מעולם לא עשיתי זאת, וכעת אשתוק ולא אדבר". "מדוע אתה שותק?", פנו אליו הוריו, "תאמר לרבנים שאלו המצאות וכך תישאר בישיבה".

אך הבחור השיב בדמעות: "אבא, אימא, הרי אתם יודעים שזוהי המצאה אחת גדולה. אך אני מקבל על עצמי לשתוק ולא להוכיח את צדקתי, מפני שאם אעשה זאת, אני יודע שהדבר יגרום למחלוקת גדולה בישיבה, על כן, אני מקבל על עצמי לשתוק, ובוטח אני בה' שלא יעזוב אותי".

הבחור הוצא מהישיבה מתוך קבלת רצון ה' באהבה. הייתה זו שתיקה עצומה לבן אנוש. מעלילים על בחור צדיק ומתמיד שהינו בחור רע, אך הוא מחייך ושמח, כשמעניין אותו רק להמשיך ללמוד ולא משנה איפה. לאחר מספר שבועות הוא חזר לישיבה.

הבחורים הביטו בו בצורה שלילית, אך הלה לא התייחס ורק ישב ללמוד במרץ ושמחה כפולה מכפי שהיה עד היום.

והנה הגיעה תקופת השידוכין. הבחור חיפש כלה בעלת מידות, אך למרבה הצער כל משפחה ששמעה על העלילה, ירדה מהר מההצעה והמשיכה הלאה. כך עברו חודשים ואף שנים!, כשהמצב תקוע. הבחור לא התרגש כלל, אלא המשיך ללמוד בשמחה ולהאיר פנים. והנה, יום אחד נכנס תי"ח גדול הידוע בארה"ב כעשיר גדול וביקש מראש הישיבה חתן השקוע בלימודו המעוטרי במידות טובות לבתו הצדקנית

והחכמה. ראש הישיבה לא חשב פעמיים והציע את הבחור המוצלח. הוא ידע שכל מה שאמרו עליו היה שקר גס. הת"ח התפעל מאוד מהבחור, אך מהר מאוד שמע אף על העלילה של הבחור.

"אמור נא לי בכנות", פנה לבחור, "האם עשית את המעשה?". הבחור הביט בעיניו ואמר: "הנני נקי מכל רע, אך יותר לא אפרט, בכדי לא לגרום לאש בישיבה. בוטח אני בה' שכאשר יגיע הזיווג שלי, היא תאמין לי בלא לפרט את המעשה".

הת"ח התפעל מהבחור, ולאחר ימים בודדים הבחור התארס עם בתו המהוללה. החתונה נערכה בחודש תשרי התשע"ז, כשהוא בן 23.

שנים של עיכוב נגמרו, ובפרט שבאותה ישיבה נוהגים להתחתן בגיל מוקדם בהרבה מהגיל שהתחתן. אך זה לא נגמר...

כל חברי השיעור שלו שהעלילו עליו את הסיפור הנורא ונתרו בישיבה וכבר שנים שהם לא מצאו את זיווגם. לא מדובר במספר קטן של בחורים, אלא בעשרות בחורים תקועים שקדוכין - תופעה יוצאת דופן: רק ארבעה בחורים מהשיעור התחתנו לפני כמה שנים, אך הם לא השתתפו בהכפשה. כל חברי השיעור ידעו כי הם תקועים בגלל הצער הרב שגרמו לאותו בחור. הם עלו לביתו ביום החתונה, עשרות בחורים ובכו בפניו שישלח להם כדי שלא יתקעו כל ימיהם רווקים. החתן אמר להם בפה מלא כי הוא מוחל לכולם, ואז לחץ את ידו של כל בחור, הכל פתחו בריקוד סוער ורווי דמעות בחדרו של הבחור ולסיום ביקשו סליחה מהוריו של הבחור שסבלו אף הם רבות. מאז תשרי ה'תשע"ז ועד ר"ח סלו ה'תשע"ז התארסו 11 בחורים, כשרבים נמצאים לפני שלב סגירת אירוסין.

"שמעו לי", חותם הרב, "יש דין ויש דיין. ה' לא עוזב את הנרדף ומעניש את הרודף.

המצווה ששייכת רק לך

ר' שלום שבדרון ואשתו הלכו ברחוב, ילד שרץ בסמוך אליהם מעד לפתע, נפל ופתח את הסטר. הרב לא חשב פעמיים הרים את הילד בזרועותיו, ומשראה שהחתך עמוק הוא ורעייתו פתחו בריצה לקופת חולים לפני שזו תיסגר...

העוברים ושבים רואים את הרב רץ עם ילד מדמם ומרגיעים: "הכול יהיה בסדר בעזרת ה'.

והנה בדרך ראתה אותם מרחוק אימו של הילד כשהם מתקרבים לכיוונה ואף היא עודדה את הרב כשהיא צועקת לעברם: "לא נורא, ה' ישלח לו רפואה שלמה... ככה זה ילדים נופלים וקמים".

משהתקרבו לכיוונה והיא הבינה שהילד לא של הר' שבדרון אלא שלה... החלה להילחץ ולצעוק "ואוו... אימליה... מה יהיה איתו?!! אוי ואבוי לי..."

שואל הרב שבדרון: מה קרה?! לפני רגע האימא אמרה: "לא נורא, ה' ישלח לו רפואה שלמה... ככה זה ילדים נופלים וקמים..." ותוך רגע השתנתה דעתה עד כדי אובדן חושים: "ואוו... אימליה... מה יהיה איתו?!! אוי ואבוי לי?!!" והוא ענה בגאונותו המופלגת. פשוט מאוד, אמר הרב שבדרון וצ"ל השינוי קרה כשהאם הבחינה שזה הילד שלה ונלחצה.

והלקח לגבינו: כשאתה נלחץ לקיים מצווה זה מראה שזה שלך!, וכשזה שלך אתה מקפיד!...

' טבת - יום הקדיש הכללי

בימינו קיבל התאריך עשרה בטבת משמעות נוספת, הקשורה לשואה: בתקופת השואה נרצחו בידי הנאצים ושותפיהם שישה מיליונים יהודי אירופה, ובהם כמיליון וחצי ילדים. תאריך מותם של רבים מהם אינו ידוע, ועל כן נקבע י' בטבת, שהוא יום צום ותענית, כיום הקדיש הכללי: יום שבו אומרים תפילת קדיש לזכרם של האנשים, הנשים והילדים שנרצחו בשואה ואשר יום מותם אינו ידוע.

"ואחיהם כל בית ישראל יבכו את השריפה אשר שרף ה'" בזיכרון השואה אין די לזכור את הטרגדיות האישיות הנוראות, את החורבן האיום של הקהילות והציבור ואת המוות הנורא. יש לזכור גם את קדוש ה' שהצליחו אנשים ליצור בהתנהגותם במצבים כה קשים אנשים שנשארו זקופי קומה במציאות כל כך משפילה אנשים שעברו תופת והמשיכו לקיים מצוות בדקות ומתוך אמונה צרופה. במוותם ציוו לנו את חייהם לצוואה. סיפורי חייהם הפכו נחלת כולם ומקור להבנת עצמת קידוש ה' שניתן לקיים בחיים.

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

החינוך הביתי במשנתו של הרש"ר הירש

ישנם מספר תהליכים חינוכיים שהילד יכול לעבור אך ורק בבית הוריו. על ההורים לעורר בלב הילד רצון לרכוש חכמה, עוד בטרם נשלח לבית הספר. כמובן שאפשרות של בית הספר להשפיע היא רק מאז בא התלמיד בשערי, אולם הצורך בעידוד החשק להשכלה קיים כבר קודם, ולכן ברור שרק ההורים הם היכולים לטפחו.

על ההורים מוטלת המשימה להרגיל את בנם "בהנהגת החיים המושתתת על מוסר התורה על פי הידיעות שרכש בבית הספר. כלומר, בית הספר מסוגל וצריך להקנות לתלמידיו את הידיעה כיצד אמורים להיראות חייהם על פי התורה, אולם אין בית הספר מסוגל לגרום לתלמידיו לאמץ לעצמם חיים אלו.

חלק זה הוא כבר מתפקדים של ההורים. לשון אחרת: החינוך על ידי ההורים הוא חינוך מעשי, ולא חינוך על ידי הוראה. "בית הספר, בניגוד לבית ההורים, הוא דל מאוד באמצעי חינוך... לרשותם של ההורים עומד מגוון גדול של אמצעי השפעה... ואילו בית הספר מוגבל מאוד מבחינה זו.

עשרים וחמש שנים משדרים את שורש התורה הגדול בתבל
 ארגון "אברהם ג"ב" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרבני יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם" בע"ה יבנה והסביבה

כל הישועות והברכות לאברהם וביטרה הקקיאן
 שתמו לעדה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואשר נחת ושלווה וברכה ורחמי ורפואה לכל ילדיהם ומשפחתם ולהגדיל לע"נ טאג'י בת טאוס ור' מאיר משה ז"ל

סרכה והצלה
 שמואל יעקובה כהן שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך אושר, בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות וברכה והצלחה לבת להי

סרכה והצלה
 לברכה ודינה אלקיך לתרומתם לזיוכי הרבים ברכות מאליפות ינוחו על ראש ידינו הנכבדים והנעלים תהום קרנע לעד וצדקתם עדי-עד, זכות המצוה תעמוד להם ולמשפחתם להתברך בשפע קודש.

כל הישועות והברכות כלים טובים וטובה כבורי
 שתמו לעדה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל וישתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ואשר נחת ושלווה לרפואת הדר בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת ניסים בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל

ע"דא והג'ית הכ"י
 משה וע'נת קטן לנישואי שייכה נ"י עם ג'ליה מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ועלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפורא "ענני הנון בענני הנון דבר נאה ומתקבל"

סרכה והצלה
 למרדכי ומלכה יעמיהו שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות ושלווה והצלחה לילדיהם וירוו נחת ושלווה מיוצאי הצליחה

רפואה שלימה
 בר חדה בג'ית ופנחס הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות הציבור מתקבץ להתפלל ולקדוש תהלים לרמונתו שזקוק לרממי שמים

סרכה והצלה
 עם טוב ודינת קב"י שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם בבריאות איתנה ופרנסה טובה והצלחה לילדיהם וירוו נחת ושלווה מיוצאי הצליחה

ע"דא והג'ית הכ"י
 משה וע'נת קטן לנישואי אופיר נ"י עם ט"ל מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ועלה הקשר יפה יזכו להמשיך את מסורת הבית המפורא "ענני הנון בענני הנון דבר נאה ומתקבל"

סרכה והצלה
 אברהם ויהי מור-יוסף שיבורכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ופרנסה טובה ואשר נחת ושלווה לכל ילדיהם וירוו נחת ושלווה מיוצאי הצליחה

סרכה והצלה
 לארון ואביג'יל מרד שיזכו ושלווה ונחת והצלחה בחינוך הילדים יאיר הקב"ה דרכם ומזלם פרנסה טובה ולשנים רבות טובות ונעימות

סרכה והצלה
 למשפחת נאמן היקרה משתתפים בצערם בפטירת הצנועה והעונה שושנה (פרי) נאמן שלא תדעו עוד צער

סרכה והצלה
 לע"נ הצנועה והעונה טאג'י בת טאוס ור' מאיר משה ז"ל ו' טבת פקידת שתה לע"נ הצנועה והעונה אברהם נאנאי בן יוסף ז"ל ו' טבת פקידת שתה לע"נ הצנועה והעונה יוחאי (אבי) שמואליאן בן מרגלית ז"ל ו' טבת פקידת שתה

סרכה והצלה
 לע"נ הצנועה והעונה אברהם הכהן אהרני בן משה ז"ל ו' טבת פקידת שתה לע"נ הצנועה והעונה חנה דודי בן בנימין ז"ל ו' טבת פקידת שתה לע"נ הצנועה והעונה יהודה סבן בן פריחה ואברהם ז"ל ו' טבת פקידת שתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רמאל בן מרים הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביח הי"ו אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריתן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמה מנב"ת לידה רוני בת מרי מנב"ת הרב יעקב ישראל בן חנה מנב"ת

שבת שלום ומבורך

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתיחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתיחיה אברהם צברי בן יחיא-יהודה ז"ל יעקב צברי בן יחיא-יהודה ז"ל אבשלום יעקב בן חיים ושודיא ז"ל משה כבורי בן סולטן ואברהם ז"ל ג'יאני יעקובי בת גולשן ז"ל נעימה מצליח בת חביבה ז"ל

שבת שלום ומבורך

בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה שתיחיה